

Anna Kinberg Batra: En plan för ett starkare Sverige

Talare

Anna Kinberg Batra
Partiledare, Moderaterna

Datum

21 maj 2016

Plats

Malmö

Omständigheter

Talet hölls under Sverigemötet 2016

Ungefär en kvart härifrån ligger fotbollsplanen Hyllie IP. Där avslutades nyss träningen för Hyllie IK flickor födda 09/10. I en säng i samma område, i rätt många sängar med tonåringar i just nu faktiskt, är det sovmorgon. Det är lördag och alla elever har ledigt från skolan. Två av dem som har helg just nu skulle kunna vara Fanny och Fatima. På måndag går de till skolan igen. Fatima kanske i Rosengård, Fanny kanske i Limhamn.

De föddes in i ett av världens bästa samhällen att växa upp i. Där alla erbjöds utbildning. Ett samhälle där hur det skulle gå för dig och var du skulle hamna skulle avgöras av hur bra du presterade, hur mycket du lärde dig och hur hårt du jobbade. Inte av var du var född, av vilka föräldrar, vilken hudfärg eller vilket kön du hade. Så är det tänkt i alla fall.

Fanny och Fatima är 14 år. De är två helt vanliga flickor. Men där Fatima bor lever vart fjärde barn i en bidragsberoende familj. Sannolikheten att hamna i kriminalitet är fem gånger så stor där som där Fanny bor. På Fannys skola studerar nästan alla elever vidare. På Fatimas skola är det bara var tredje elev som ens går ut nian med betyg i alla ämnen.

Båda är födda i Sverige. Båda är flickor. Båda föddes med samma livslust, nyfikenhet och glädje. Ändå är deras framtidsutsikter redan nu alldeles för olika.

Vi måste bryta utvecklingen där Sverige glider isär på grund av att utanförskapet växer. För Sverige ska vara ett av världens bästa länder att födas och växa upp i. Och det ska gälla alla. För Sverige ska fungera. Och Sverige kan mer.

Här i Malmö, där Socialdemokraterna styrt i över 20 år, betalar kommunen mer för försörjningsstöd än för löner till förskolelärare. Här är kostnaderna för utanförskapet i dag ungefär lika stora som i tre gånger så stora Stockholm.

Utanförskapet drabbar alla. Först släcks drömmarna för dem som står utanför. Därefter kommer bidragen och tränger ut jobben och välfärden. Men Sverige vill, och kan, vara starkt och hålla ihop. Det berör oss allihop när det inte omfattar alla.

”Folk är inte fast i utanförskap.”

”Ibland låter det som att [utanförskapet] är ett snabbt eskalerande problem och som växer. Vi visar ju här på att det faktiskt inte stämmer.”

”Jag tycker att delar av det här är skit.”

Så här låter Ylva Johansson, Per Bolund och Gustav Fridolin. Så här låter regeringen år 2016. Den enda som verkar se problem är Gustav Fridolin, men då är det regeringen han själv sitter i som är problemet.

Stefan Löfven kan skönmåla hur mycket han vill. Han kan ljuga i varje förstamaj-tal om våra förslag. Han kan svika och bryta mot löften varje dag om han anser det värdigt en statsminister. Men verkligheten försvinner inte för att han blundar för den.

Verkligheten är att om bara några år väntas en miljon människor leva i utanförskap. Trots att detta står svart på vitt i regeringens egen vårproposition verkar detta vara något som Stefan Löfven bortser ifrån.

När Stefan Löfven talar engagerat om hur splittringen och konflikterna ökar, då är det inte sammanhållningen i landet han är engagerad i utan den i hans egen regering. Sverige fick ingen samarbetsregering – Sverige fick en sammanbrottsregering.

Väljarnas uppdrag till en regering är egentligen ganska enkel: Den ska se till att Sverige fungerar. Och det ska fungera bra. Vi ska vara ett starkt samhälle som håller ihop. Även när omvärlden ställer nya, och större, krav.

Vi moderater kommer aldrig acceptera ett samhälle, en arbetsmarknad eller en skola som inte håller ihop. Vi kommer aldrig acceptera att samhället abdikerar från tryggheten och tilliten. Sverige kan inte ledas framåt av en regering som blundar för våra utmaningar. Det är dags att prioritera. Att våga. Att vilja. Det är dags att få Sverige att fungera.

Ska man få Sverige att fungera, då måste man utgå från hur verkligheten faktiskt ser ut och vilka problem som behöver lösas. Inte på skrivbordet eller i partiprogrammet, utan på riktigt.

Sist jag var här på Malmömässan, där vi är nu, i november förra året, då bodde det människor här på golvet. Människor som aldrig kommer glömma vad de flydde från, men som måste ha undrat vad de hade kommit till. Mässhallen var så fylld att vissa inte fick plats utan tvingades sova utomhus, på gatan i vinterkyla här i Malmö. Människor som fått en bild av vårt land som ett av världens bästa samhällen mötte ett svenskt samhälle där viktiga delar faktiskt just då inte fungerade.

Vi ska inte tillbaka dit. För även om hösten också visade att svenska folket tog sitt ansvar och gjorde enorma ideella insatser är det naivt att tro att flyktingkrisen är över. Den kommer påverka oss under lång tid framöver.

Flyktingströmmen till Sverige har just nu minskat. Och den till Grekland. Men det betyder inte att Europa är igenom denna historiska kris. Det kom fler flyktingar över Medelhavet i början av detta år jämfört med i början av förra. När färre båtar angör Grekland söker sig istället fler till Italien. Kriget i Syrien är långt ifrån över, flyktingsmugglarnas verksamhet har långt ifrån upphört och skälen att fly från olika oroshärdar finns kvar.

Nu genomförs viktiga reformer som till exempel att tillfälliga uppehållstillstånd blir huvudregel, ett förslag ifrån oss som en motvillig och splittrad regering nu genomför. Men det räcker inte. Vi behöver en tillfällig flyktingpaus och

fortsatta kontroller vid våra gränser tills vi får ordning i vårt flyktingmottagande och kan hjälpa dem som behöver.

Och får man inte stanna i Sverige, då ska man alltså inte stanna.

De 80 000 asylsökande i arbetsför ålder som väntar på sin prövning nu har en viktig sak gemensamt med de ungefär 100 000 unga i Sverige som varken arbetar eller studerar. Ingen av dem har fått sitt första jobb i Sverige. Vi var det land i EU som tog emot flest flyktingar per capita under förra året, men redan före den akuta krisen hade vi en av de svåraste arbetsmarknaderna att etablera sig på. Bara var fjärde utrikesfödd har helårsarbete efter åtta år. Snart lever en miljon människor i Sverige i utanförskap.

Det är en miljon människor som inte har en väckarklocka som ringer. Som svarar ingenting på frågan om vad de gjorde förra veckan.

För även om det finns ett Sverige, en mycket stor del, där ekonomin går bra och framtiden ser ljus ut, så finns det också ett Sverige där människor som har drömt om en framtid i frihet har fastnat i känslan av att den friheten inte är för mig.

Det är så många tusentals människor runt om i hela vårt land som har mer att ge. Som kan mer. Men som fortfarande inte har lyckats få det där allra första jobbet. Som är eller håller på att bli fast i utanförskap. Ett utanförskap som kommer att förvärras av flyktingkrisen och som kan leda till hat, missbruk, kriminalitet eller till och med radikaliserings och extremism.

Ett utanförskap som leder till parallella samhällen, där vi lever bredvid varandra men inte tillsammans.

Vi behöver bryta utanförskapet. Vi behöver möjligheter för fler att göra som Amel Albokhnefes. Hon hade drivit syateljé i Bagdad i 23 år innan hon kom till Nyköping i Södermanland. Hon ville göra detsamma där, men mötte mistänksamhet mot företagande och fick höra att kvinnor inte kunde. Det struntade hon i. I dag driver hon skrädleri i Nyköping. Men alla är inte som

Amel. Och ingen ser möjligheter om man blir isolerad i utanförskap.

Amel började som företagare. Men för de allra flesta börjar vägen in i det svenska samhället i skolan. Det är i vardagslivet vi skapar förutsättningar för att möta en bättre framtid. Konkurrenskraft är inte alltid stora åtgärder långt borta. Det handlar om att vi steg för steg tillsammans rustar oss med kunskap och bygger Sverige starkare.

Vi borde sträva efter att alla skolor var som St. Illians i Västerås, där jag och Elisabeth Unell var för ett tag sedan. Där eleverna får lära sig extra mycket matte och där det tänt deras glöd för problemlösning och givit dem mer driv i skolarbetet. Men tyvärr halkar Sverige efter. Tyvärr finns det skäl för oro.

Ända sedan slutet av 1980-talet har resultaten för elever i den svenska skolan sjunkit. Förra året var det 14 000 elever som gick ut nian utan att bli behöriga till gymnasiet. Våra grundskoleelever går ett helt år mindre i skolan jämfört med i många liknande länder, sett till undervisningstid.

Så här kan det inte fortsätta. Vi måste vända utvecklingen. Våra elever behöver det. Och Sverige behöver det. Då krävs reformer som ger effekt, där vi lär av aktuell forskning och användbara exempel från andra länder. Och där det inte är vad vi gjort förut, eller vad ett visst parti går med på, som sätter gränserna för vad vi gör, utan vad Sverige behöver göra för att få en skola i världsklass.

Därför lanserade jag i höstas Skolinitiativet – och jag vill tacka många av er här som redan är med och arbetar hårt med att göra skolan bättre.

Är det några som vet hur man löser problem så är det nämligen ni som är här i dag. Moderater i kommuner och landsting. Som vet hur det är att tampas med svåra utmaningar. Som vet att det inte räcker med att säga “samverkan” eller ens “samhällsbygge” för att människors vardag ska fungera bättre. Utan det krävs att man kavlar upp ärmarna och hanterar den verklighet som är.

När andra partier och debattörer talar om feministiska teorier, då visar Anna

Tenje i Växjö, Linda Allansson Wester i Svedala, Anna Jähnke i Helsingborg, Parisa Liljestrand i Vallentuna och många många fler i praktik och handling hur vardagen och skolan funkar bättre med moderat ledarskap.

Men jag vill också lyfta alla er som sliter i opposition. Och som, till exempel under Torbjörn Tegnhammars ledning här i Malmö, visar att det finns alternativ till skolor som sviker, växande utanförskap och dubbelt så hög arbetslöshet som i landet.

Fler kommuner, landsting, föräldrar och elever behöver moderat ledarskap. Och då ska man veta att det står för ansvar och prioriteringar av det som är riktigt viktigt. Då ska man veta att vi lovar att inte spara på skolan. Och då ska man veta att vi lovar att prioritera och göra det vi kan för att vända kunskapsresultaten. För Sverige ska fungera - på alla nivåer.

Det här är stora utmaningar. Och vi möter dem i en orolig värld där vi på kort tid har fått lära oss nya ord. Som Charlie Hebdo, Bataclan och Daesh. Men där mer än terror utmanar oss.

Det finns skäl att oroas över utvecklingen i Ryssland. Om några veckor röstar Storbritannien om de ska fortsätta vara en del av den Europeiska Unionen. Missnöjespartier med nazistiska rötter vinner åter mark i länder i vår närhet. EU-kommissionen varnade nu i veckan Spanien och Portugal för alltför stora budgetunderskott. Och Grekland har fortsatta problem att ta ansvar för den stora statsskuld de själva byggt upp. På andra sidan Atlanten pågår just nu ett presidentval som präglas oroväckande mycket av missnöje, främlingsfientlighet och bristande tillit. Kina ser nu sin ekonomi mattas av.

Världen är en turbulent plats år 2016 och det är inte svårt att förstå att många människor söker efter trygghet och stabilitet. Men populism, extremism eller rasism är inte svaret. Det har alltid funnits människor som pekat finger och skyller på andra. Men det är bara de gånger vi försökt förstå och lärt oss att arbeta med – inte mot – varandra som vårt samhälle har gått framåt.

Vårt land är beviset på att samförstånd övervinner motstånd. Och på att vi, som bara utgör en tusendel av jordens befolkning, inte hade kommit långt utan samarbete med andra.

Det finns länder som trott att det räcker att trona på fornstora dagar. Att välstånd liksom bara finns. Ibland låter det i debatten som att Sverige är ett sånt land. Men att Sverige är ett bra land kan aldrig tas för givet. För att leda Sverige framåt i en värld som ställer nya krav krävs mer.

När världen förändras och ställer nya krav – vad behöver vi göra då?

Det är sådana frågor vi moderater ställer oss öppet och ärligt som parti, det är därför vi omprövar och utvecklar politiken. Och det är sådana frågor som man måste ställa sig även som regering– i alla fall om man vill leda ett land som ska vara ett av världens bästa att leva i. Jag vill leda en regering som har svar på de frågorna.

Därför behöver Sverige en plan.

Därför presenterar vi i dag en Plan för ett starkare Sverige. De fem viktigaste delarna i den presenterar jag här i dag. Det handlar om:

Ansvar för ekonomin med minskade bidragskostnader.

Nolltolerans mot dåliga skolor.

Arbete och ansträngning ska alltid löna sig.

Tillväxt i hela Sverige.

Trygghet att lita på.

Och när vi moderater fortsätter utveckla politiken, när vi presenterar nya förslag och när vi lägger den politiska grunden för nästa regering, då hänger det ihop, som delar i en plan för ett starkare Sverige.

När vi prioriterar vilka reformer som är allra viktigast för nästa regering att börja arbeta med, då är det inte för den ena eller andra trendens eller taktikens eller intressegruppens skull, utan för hur det har avgörande effekt för att Sverige ska kunna vara ett starkare samhälle i framtiden.

Det är en plan som utgår från Sveriges styrkor och tar vara på våra möjligheter så bra som bara vi kan. En plan för att alla, oavsett vem du är eller var du kommer ifrån, ska kunna växa och komma till din rätt men där vi också ställer krav på varandra att bidra efter bästa förmåga. På att göra rätt för oss och bygga samhället starkt, tillsammans.

1. Vår plan för ett starkare Sverige börjar med en stark ekonomi. Sverige ska ta ansvar för ekonomin med minskade bidragskostnader.

En stark ekonomi ställer krav. På oss, på varandra, och på att man prioriterar. Den lovar inte allt till alla. Nu är svensk ekonomi stark, men nästa år väntas regeringen låna 85 miljoner kronor per dag. Som om vi vore i kris. Men vad gör det med vår möjlighet att möta en?

Fortsätter man trixa med utgiftstaket, överge överskottsmålet och låta kostnaderna för bidrag och flyktingmottagande öka med 77 miljarder under de närmaste åren, som nu, då går det snabbt utför.

Det har funnits sådana tider förut, långt tillbaka men även under mitt vuxna liv, när Sverige inte var känt i världen för sin starka ekonomi. Vägen till sämre statsfinanser är kort och resan kan gå fort. Men vägen tillbaka är lång och smärtsam.

Ska vi säkra styrkan i offentliga finanser då måste vi strama åt i bidragssystemen. Det är ohållbart att vi fortsätter att låna för att täcka den akuta flyktingkrisens effekter. För att stärka ordningen i ekonomin behöver vi också knyta bidrag och sociala förmåner till jobb eller permanent uppehållstillstånd. Och vi kan inte ha

dyra arbetsmarknadsåtgärder som inte leder till jobb.

Skattepengar ska användas effektivt och rätt. I en plan för starkare offentliga finanser ska vi agera mot den som smiter från skatt. Där ingår att resurserna till välfärden ska användas effektivt i just välfärden – oavsett vem som driver verksamheten i fråga.

2. Den andra delen i en plan för ett starkare Sverige stärker skolan. Sverige ska ha nolltolerans mot dåliga skolor.

Vägen in i det svenska samhället börjar i skolan. Och därför måste den ge tillräckliga kunskaper. Svenska grundskoleelever går i snitt ett år mindre i skolan än i jämförbara länder sett till undervisningstid, men så har Sverige inte råd att ha det. När flyktingkrisen ökar trycket på skolor och kommuner, då får det inte gå ut över kunskapen. Tvärtom – vi behöver både klara undervisningen nu och stärka skolan framåt.

Ett parti som tar ekonomi på allvar måste också ta skolan på allvar. För det vi i dag misslyckas med i skolan kommer vi behöva betala för i framtiden, i form av utanförskap, högre skatter och växande bidrag. I stället för tillväxt, jobb och konkurrenskraft.

Moderaterna har släppt skolfrågan till andra partier de sista åren. Den tiden är förbi. Ska man leda landet kan man aldrig delegera bort frågan om Sveriges framtid.

Vi föreslår nu en timme mer per dag i undervisning och att lärare ska få utrymme och möjlighet att vara just lärare. Kunskap bygger på hårt arbete och varje timme med en duktig lärare spelar roll. Duktiga lärare ska ha bra betalt, nationella prov rättas centralt och fler vägar skapas in i läraryrket. Vi moderater prioriterar skolan och det gör vi på alla nivåer.

Det betyder att vi lovar att inte spara på skolan.

Det finns skolor i vårt land där inte ens hälften av eleverna klarar kunskapskraven. Där generation efter generation lämnar skolan och går in i utanförskap. Det är oacceptabelt. Alla skolor ska vara bra skolor och det ska inte spela någon roll för resultatet i vilken skola du går.

Vi Moderater har tidigare presenterat ett kunskapskontrakt, där skolor med fallande kunskapsresultat genom Skolinspektionen ska få skraddarsydd åtgärdsplan för att vända utvecklingen. Det är viktigt, men det räcker inte. Det finns skolor som ändå inte ger eleverna den utbildning de har rätt till.

Därför föreslår vi i dag att Sverige inför nolltolerans mot skolor som inte ger tillräckliga kunskaper. Det innebär ett stärkt statligt ansvar för dåligt fungerande skolor där staten kan besluta om att ta över driften eller lägga ned en skola – oavsett huvudman.

Min nyhet i dag är att vi vill möjliggöra för Skolverket att ta över skolor som inte fungerar. Vi ska först teckna kunskapskontrakt där vi riktar stöd till de skolor där utmaningarna är som störst. För detta satsar vi 1,2 miljarder kronor. Men om det ändå inte räcker för att lyfta resultaten kommer staten att ta över dem – och om det behövs, lägga ner dem.

Sverige ska ha nolltolerans mot dåliga skolor.

Alla ska ha rätt till bra kunskap, men ingen ska ha rätt att utsätta elever för en dålig skola.

3. Den tredje delen i en plan för ett starkare Sverige bryter utanförskapet. I Sverige ska arbete och ansträngning alltid löna sig.

Ett starkt samhälle som håller ihop vägrar lämna någon utanför. Därför måste fler kunna få sitt första jobb. Ingen kan stå stadigt på benen i samhället om man inte får in den där första foten. Men i dag har Sverige snart en miljon människor i utanförskap och en regering som diskuterar hur 19-åringar ska förtidspensioneras. Den utvecklingen måste brytas.

Det finns inga fula jobb. Alla, som inte helt saknar förmåga att bidra och göra

rätt för sig måste också göra det, på något sätt, efter sin förmåga.

Om du anstränger dig, sliter och utbildar dig – då ska det också belönas. För den som gör rätt för sig ska alltid känna att det lönar sig. Inte bara i teorin utan också i plånboken.

De totala ersättningar som en ensamstående förälder som inte jobbar, med tre barn, kan få uppgår i dag till 21 000 kronor per månad. Det är belopp som motsvarar en månadslön utan bidrag på nästan 28 000 kronor. Det är tiotusen mer än ingångslönen för en undersköterska, eller sextusen mer än ingångslönen för en truckförare. Varför skulle den som får motsvarande 21 000 kronor i bidrag tacka ja till ett jobb som erbjuder nästan hälften i lön efter skatt?

Det säger sig självt att det här inte går ihop. Det måste bli mer lönsamt att arbeta – särskilt för dem med små och vanliga inkomster. Därför behövs förstajobbet-avdraget.

Det är för svårt i Sverige i dag att få sitt första jobb. Första jobbet är början till livet i självständighet, till den första bostaden och till att faktiskt kunna leva ditt egna liv.

För att fler ska få sitt första jobb måste fler få möjlighet att lära sig jobbet på jobbet. Därför föreslår vi Förstajobbet-anställningen. Den innebär att den som står en bit från arbetsmarknaden kan kombinera arbete och utbildning. Samtidigt som det ger bättre möjlighet för arbetsgivare att våga öppna dörren för någon man inte känner.

Den som behöver samhällets stöd ska få det, men det är inte orättvist att ställa krav på den som får bidrag - tvärtom. Den som skulle kunna försörja sig men ändå tar sig rätten att leva på andras bekostnad, den sviker samhället.

I Sverige ska alla göra sig anställningsbara. Och omställningsbara. Att vara

beredd att söka jobb även utanför sitt närområde är ett exempel på ett rimligt krav att ställa. Sverige behöver bättre kontroller och mer krav i bidragssystemen, inte bättre möjligheter att leva ostört med dem.

I stället för att diskutera hur man pensionerar nittonåringar behöver Sverige en arbetsmarknad som kan inkludera fler, kanske till och med enstaka nittioåringar.

4. Den fjärde delen i en plan för ett starkare Sverige gör att fler nya jobb kan skapas. Vi ska ha tillväxt i hela Sverige.

Bara under de senaste veckorna har Spotify hotat att lämna Sverige och Findus i Bjuv, här i Skåne, har meddelat att man ska göra det.

När man träffar internationella företag trivs de och deras anställda bra i Sverige som samhälle, men i dag är de inte alltid lika bundna till någon gruva eller fabrik som de var förr och de kan snabbt flytta härifrån. Inte för att de vill, men om de måste.

Vi moderater förstår att jobb inte kommer av sig själva. De skapas när det går att anställa till rimliga villkor jämfört med konkurrenterna och skatterna inte är för höga. Men för att skapa jobb krävs dessutom att man kan bygga, bo, resa, transportera och få tag i energi, i hela landet. Vi kan aldrig konkurrera med det största språket eller vårt novemberväder, men vi har varandra, och vi har kunskap och erfarenheter av att härifrån vår lilla del i utkanten av det mesta, kan vi skapa något riktigt stort.

Men enligt Boverket behövs det 700 000 nya bostäder till år 2025 samtidigt som flyktingkrisen ytterligare ökar behovet av fler bostäder. Nu byggs det mer än på länge men ännu mer behövs och därför har vi presenterat förslag för mer byggbar mark, att det ska bli lättare att bygga och bättre möjligheter att hyra ut i andra hand.

Byggande borde vara ett riksintresse, i stället för som i dag, nästan tvärtom.

Sverige är avlångt och glest befolkat och därför behöver vi transporter. För människor, för råvaror, för gods. För oss moderater står inte olika transportslag emot varandra. Det är bra om vi kan få bättre tågtransporter. Men det betyder inte att vi har råd att lägga ned flygplatser, eller att det skulle vara fult att ta bilen. Sverige ska fungera och jobb ska kunna skapas överallt, även där det är långt till närmaste tågstation.

Industri behöver energi. Sverige har högst andel förnybar energi i hela EU och det har vi nått under vår regeringstid. Men man kan varken klara jobben i industrin eller satsa på elbilar och tåg utan el, helst fossilfri sådan. Hälften av elen kommer från vattenkraften, men nästan hela andra hälften från kärnkraften. Nu hotas den. Men Sverige har inte råd att förtidspensionera människor som kan jobba. Och vi har inte råd att förtidspensionera kärnkraften.

I vår plan för ett starkare Sverige ingår att jobbskapare ska vilja flytta hit, inte härifrån.

5. Den femte delen i en plan för ett starkare Sverige ökar tryggheten för alla. Sverige ska ha en trygghet att lita på.

Sverige ska vara ett starkt samhälle som håller ihop, där vi kräver av varandra att vi ställer upp, jobbar och gör rätt för oss. Annars sviker vi varandra. Men samhället får heller inte svika oss. Inte någon av oss.

I dag finns det områden där precis det har hänt. I de särskilt utsatta områden polisen rapporterar om begås grova våldsbrott utan att någon vågar vittna och ambulansen vågar inte åka in utan polis.

När jag var med polisen i Seved här i Malmö för en tid sen hade handgranater använts, det var skotthål i balkongen ovanför lokalen på hörnet och det handlades med knark precis bredvid där vi stod. I Tensta i Stockholm härom veckan berättade polisen om hur grova våldsbrott begicks, med drabbade

brottsoffer och blod på marken – men inga vittnen. Så får det inte gå till.

I en plan för ett starkare Sverige ingår att samhället ska vara starkt för alla, överallt. Då får vi inte acceptera otrygghet någonstans.

Därför behövs minst 2000 fler poliser, och poliserna måste få möjlighet att göra sitt jobb. Som ni hörde i går krävs till exempel hårdare straff mot den som använder våld mot blåljuspersonal, eller mot deras fordon.

I ett starkare Sverige lämnar inte rättsstaten någon utanför. Inte något område, inte någon alls. Sverige ska fungera. Överallt.

Med en plan för ett starkare Sverige kan man inte blunda för det som händer omkring oss. Det finns skäl att oroas för säkerheten i vårt närområde och för utvecklingen i Ryssland. Det finns skäl att oroas för terrorismen och för vad den historiska flyktingkrisen betyder för dem på flykt - men också för oss i Europa. Då finns det dem som vänder sig inåt och ägnar sig åt att skrämmas med världen utanför. Men det skulle försvaga oss.

Nu behöver Sverige en regering som inte prioriterar ned EU utan tvärtom använder samarbetets fulla potential. Och som ser möjligheten ett medlemskap i Nato ger att bygga säkerhet med andra.

I en orolig värld kan handel, öppenhet och samarbete mellan länder ifrågasättas, men det är just nu som sådana värden måste försvaras. En plan för ett starkare Sverige står inte i motsats till, utan stärks av, samarbete med andra.

Vår plan för ett starkare Sverige är en plan för stark ekonomi, för nolltolerans mot dåliga skolor, för fler i arbete, tillväxt i hela Sverige och en trygghet att lita på.

Vår plan kommer utgöra stommen för de reformer vi vill genomföra om vi

vinner väljarnas förtroende. Det är utifrån vår plan som vi ska lyfta Sverige ur flyktingkris, ur utanförskap, ur skolkris. Med vår plan för ett starkare Sverige vill jag lägga grunden för att leda nästa regering.

En regering behöver en plan. Och den som vill leda en regering behöver vänner. Det har jag.

Annie Lööf, Jan Björklund och Ebba Busch Thor leder tre andra partier, som också bytt ledning och omprövat politiken sen vårt samarbete grundlades för över tio år sen, och som precis som vi Moderater dragit slutsatsen att Sverige skulle behöva en ny alliansregering. Vi söker väljarnas förtroende tillsammans för att vi trivs ihop och bygger vårt samarbete på gemensamma värderingar. Sverige har flera partier som ägnar sig åt sig själva och varandra, men vi är bara fyra som arbetar med utveckling av reformer för att bygga Sverige starkare. Vi inte bara vill, utan ska också se till att kunna, genomföra dem i regeringsställning tillsammans. För Sverige behöver en alliansregering, senast 2018!

Det har varit lite besvärligt för statsministern under den senaste tiden. Under hela tiden, närmare bestämt. Nu har snart halva mandatperioden gått. Det är det man i fotbollsvärlden kallar halvlek.

I omklädningsrummet en bit utanför spelplanen har nu Löfven samlat sitt lag och funderar på olika sätt att vända matchen. Han har redan försökt med några saker.

Han testade att kalla publiken för surrealistisk när de klagade på spelet.

Han provade med aggressivare ramsor, med fler och grövre kraftuttryck om motståndarlaget, för att elda igång spelarna och de allra trognaste supportrarna.

Nu stod han där i halvlek, mällös, och med halva laget skadat hade han inget annat val än att göra några spelarbyten, med nya titlar och positioner.

Men när andra halvlek började låg bollen kvar där, stilla. För uppgiften att få den i rörelse, föra matchen framåt eller till och med göra mål, var fortfarande olöst. Den hade lagledare Löfven nämligen ingen plan för.

Hur många ministrar kan byta rum och titel utan att någon börjar bryta utanförskapet? Eller vända resultaten i skolan? Så sent som i början av den här veckan uttalade sig skolministern om en samling för skolan. En samling runt honom. Men här på Kryddgårdsskolan i Malmö i går talade ingen om honom eller om nya ministerposter. De talade om vikten av ledning, ordning och reda i klassrummet och behovet av fler duktiga lärare.

När världen och verkligheten ställer nya krav märks det om man har riktning och styrfart. Annars står man stilla eller snurrar omkring. Stefan Löfven lyckades ta Socialdemokraterna tillbaka till regeringskansliet. Men utan att veta vad han skulle göra där. Det visar sig nu, och det förlorar Sverige på.

Ett annat parti som gör att Sverige förlorar – det är Sverigedemokraterna.

När en miljon människor snart är i utanförskap – då vill Sverigedemokraterna höja bidragen till dem som inte jobbar.

När bara var tredje nyanländ är i helårsarbete efter 15 år i Sverige, då är Jimmie Åkessons svar att ta avstånd från integrationspolitik.

När Sverige behöver bostäder, är det Sverigedemokraterna som hjälpt Socialdemokraterna att stoppa enklare byggregler.

När världen är orolig vill Sverigedemokraterna inte bara säga nej till Nato och samarbeta med Putinvänliga krafter i europaparlamentet, utan även folkomrösta om att lämna EU.

Ett parti som exploaterar samhällsproblem i stället för att lösa dem, som tar avstånd från seriöst politiskt arbete och som prioriterar att det inte ska löna sig att arbeta, det är inte en grund att bygga en regering på. I alla fall inte för oss.

Bland det bästa i mitt jobb är att resa runt om i Sverige. Särskilt roligt är det att besöka så många olika skolor. Jag har mött nyfikna och förväntansfulla elever, vilsna elever, lärare som gör enorma insatser och inspirerande rektorer. En sådan är Claes Jeppsson på Kryddgårdsskolan i Rosengård som jag besökte i går morse. När han blev rektor där 2011 fick han höra att kommunen satt upp ett mål att alla elever bara behövde klara det lägsta betyget E. ”Varför det?” sa Claes.

Fem år senare är Kryddgårdsskolan en av Malmös allra bästa skolor, med både fler godkända elever OCH högre meritvärde än Malmösnittet.

Personligt engagemang, ordning och reda men också att väcka lusten att lära gör skillnad. Hela Sverige kan mer när det får effekt.

Men så är det ännu inte överallt. En annan rektor jag träffade berättade hur hon hade kommit till en skola med dåliga resultat. Där hade eleverna tidigare fått höra att:

”Eftersom du kommer från den här delen av stan är det kört för dig”.

De orden ska ingen elev någonsin behöva höra i Sverige. Inte i den skolan, inte någonstans. Ingen elev ska någonsin känna att deras egna ansträngningar inte styr deras framtid. Vi kommer aldrig acceptera en sådan verklighet. Ska varje människa kunna växa ska samhället riva hinder, inte skapa dem.

Vi är lite duktiga och tekniska ibland, vi moderater, men man får faktiskt bli förbannad när det inte funkar. För det ska funka. Och när det fungerar, ja då har det inte någon betydelse om du heter Fatima eller Fanny, om du växer upp i östra eller västra Malmö, om du är nyanländ eller kommer från en väletablerad svensk familj – då har alla både möjligheter och ansvar att forma sin egen framtid.

Därför presenterar jag i dag vår plan för ett starkare Sverige. För att framtiden för Fatima och Fanny ska handla om jobb, inte bidrag. Vi Moderater prioriterar

det som bygger Sverige starkare - och prioriterar bort det som inte gör det. För att Sverige ska vara ett av världens starkaste samhällen, även när nya krav ställs på oss. För att ledarskap och samarbete, inte sammanbrott, ska präglade Sveriges regering.

Det kanske låter självklart. Men alla håller inte med oss. Det finns dem som prioriterar annorlunda. Därför vill jag vända mig direkt till dig som säger att Sverige inte behöver reformer:

Om du verkligen tycker att det ska löna sig mer att leva på bidrag än att arbeta, säg det till grannen som går upp vid fem på morgonen och åker till jobbet.

Om du tycker det är viktigare med fikarep än bättre villkor för företagande, säg det till den närmare miljonen människor som lever i utanförskap.

Om du tycker det är viktigare med krångliga bostadsregler för att du själv redan har fått en bostad, säg det till studenten som tvingas tacka nej till studieplatsen för det saknas bostäder.

Om du tycker det är viktigare med rast än lärande i skolan, säg det till eleven om tio år när hen fortfarande inte fått jobb.

Om du har det så bra själv, att du inte orkar bry dig om andra – ja då får du bli upprörd.

Men det vi moderater blir upprörda över – det är samhällsproblem.

Vi tar Sverige på allvar, nu och när världen förändras.

Och därför har vi en plan för ett starkare Sverige.

Tack!

Taggar

2010-tal, 2016, Kvinna, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anna-kinberg-batra-en-plan-for-ett-starkare-sverige>